

MA1202/6202

ISOMORFI

FORELESNING V7

DEFINISJON

En lineærtransformasjon $f : V \rightarrow W$ er **inverterbar** hvis det finnes en lineærtransformasjon $g : W \rightarrow V$ slik at $f \circ g = id_W$ og $g \circ f = id_V$.

TERMINOLOGI

En inverterbar lineærtransformasjon kalles en **isomorfi**.
 V og W er **isomorfe** hvis det finnes en isomorfi mellom dem. Da skriver vi $V \cong W$.

Hvis g som i definisjonen finnes, så kalles den en **invers** av f . Vi skal vise (samarbeidsoppgave) at g er entydig, så vi kan si **inversen** og skrive $g = f^{-1}$.

EKSEMPEL

La M være en $n \times n$ -matrise over \mathbb{R} . Da er

$$\begin{cases} L_M : \mathbb{R}^n \longrightarrow \mathbb{R}^n \\ \bar{v} \longmapsto M\bar{v} \end{cases}$$

en linear operator. Hvis matrisa M er inverterbar, så er L_M inverterbar (vi skal snart se at også det motsatte holder).

Γ

$$M \text{ inverterbar} \Rightarrow \exists M^{-1} \text{ s.a. } MM^{-1} = I_{n \times n} = M^{-1}M$$

$$\Rightarrow L_M \circ L_{M^{-1}} = id_{\mathbb{R}^n} = L_{M^{-1}} \circ L_M,$$

altså linearoperatorn $L_{M^{-1}}$

er inversen til L_M .

□

L

EKSEMPEL

La $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ være gitt ved

$$f(x,y) = (x+y, 2x-y).$$

Da er f invertørbar, førd: lineartransformasjonen

$f^{-1}: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ gitt ved

$$f^{-1}(x,y) = \frac{1}{3}(x+y, 2x-y)$$

er en invers

$$\begin{aligned} T \\ (x,y) &\xrightarrow{f} (x+y, 2x-y) \xrightarrow{f^{-1}} \frac{1}{3}(x+y+2x-y, 2(x+y)-(2x-y)) \\ &= \frac{1}{3}(3x, 3y) = (x,y) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} L \\ (x,y) &\xrightarrow{f^{-1}} \frac{1}{3}(x+y, 2x-y) \xrightarrow{f} \frac{1}{3}(x+y+2x-y, 2(x+y)-(2x-y)) \\ &= (x,y) \end{aligned}$$

PROPOSITION

En lineartransformasjon er invertørbar hvis og bare hvis den er injektiv (a.k.a. "1-1") og surjektiv (a.k.a. "på").

BEVIS

La $f: V \rightarrow W$ være lineær.

Anta at f er invertørbar. La $f^{-1}: W \rightarrow V$ være inversen til f .

f er injektiv: Det holder å vise at $\text{Ker } f = \{\vec{0}\}$. Så la $\vec{v} \in \text{Ker } f$. Da er $f(\vec{v}) = \vec{0}$, og vi får

$$\vec{v} = \text{id}_V(\vec{v}) = (f^{-1} \circ f)(\vec{v}) = f^{-1}(f(\vec{v})) = f^{-1}(\vec{0}) = \vec{0}.$$

f er surjektiv: Vi må vise at for hver $\vec{w} \in W$ finnes $\vec{v} \in V$ slik at $\vec{w} = f(\vec{v})$. Prøv med $\vec{v} = f^{-1}(\vec{w})$:

$$\text{Da blir } f(\vec{v}) = f(f^{-1}(\vec{w})) = (f \circ f^{-1})(\vec{w}) = \text{id}_W(\vec{w}) = \vec{w}.$$

PROPOSITION

En lineartransformasjon er inverterbar hvis og bare hvis den er injektiv (a.k.a. "1-1") og surjektiv (a.k.a. "på").

BEVIS

La $f: V \rightarrow W$ være lineær.

Anta at f er injektiv og surjektiv. Beviset for at f da er inverterbar, kommer som samarbeidsoppgave. \square

MERK

Førige **PROPOSITION** betyr at en lineærtransformasjon $f: V \rightarrow W$ er invertørbar $\Leftrightarrow \text{Ker } f = \{\vec{0}\}$ og $\text{Im } f = W$.

EKSEMPEL

La $f: \mathbb{R}^n \longrightarrow \mathbb{R}[x]_{\leq n-1}$ være lineærtransformasjonen bestemt av

$$f(\bar{e}_i) = x^{i-1} \text{ for hver standardbasisvektor } \bar{e}_1, \dots, \bar{e}_n \in \mathbb{R}^n$$

Da er f en isomorfi:

- $\text{Ker } f = \{\vec{0}\}$
- $\text{Im } f = \mathbb{R}[x]_{\leq n-1}$

(oppagt)

(mengden $\{f(\bar{e}_1), \dots, f(\bar{e}_n)\} \subseteq \text{Im } f$ er

lineært uavhengig, så $\dim(\text{Im } f) = n = \dim(\mathbb{R}[x]_{\leq n-1})$, som impliserer $\text{Im } f = \mathbb{R}[x]_{\leq n-1}$)

□

GENERALISERT EKSEMPEL

La V og W være endelig-dimensjonale vektorrom.

Hvis $\dim V = \dim W$, så er $V \cong W$ (V og W er isomorfe).

BEVIS

Kommer som samarbeidsoppgave.

